

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Redazione ed amministrazione
Piazza Adamich.

Előfizetési ár — Associazione:
Egy évre Per 1 anno 6.— frt
Félévre » 6 mesi 3.— »
Negyedévre » 3 » 1.50 »
2 óra » 2 » 1.— »
Külföldre 1 évre . . . Per l'estero 8.— »

FIUME

Kereskedelmi-, tengerészeti- és társadalmi lap.

Giornale commerciale, marittimo e sociale.

Hirdetések és nyitlások:
Főlyétnek árszabály szerint a kiadó
hivatalban, (Piazza Adamich).

Továbbá és kizárólag:
Goldberger A. V. hirdetési irodá-
jában Budapest, Váci-utca, Oppelik
B-nél, Bécs, Stubenbastei N. 2.

Inserzioni ed articoli comunicati si assa-
mono nell' ufficio di spedizione in Fiume
Piazza Adamich.

1889 december 22

Megjelenik minden vasárnap

22 dicembre 1889

Igy néz ki mindálunk a szeretet vallása?

FIUME, 1889. decz. 20.

Ez már embertelenség! Ez már nem becsület!

Azt kérjük először is, hogy mi a becsületes neve az olyan üzleti eljárásnak, mely a tisztességes nyereséggel meg nem elégedve, meggazdagodás végett következetesen olyan galád politikát űz, mint a milyenben a fiumei halaskofák belesontosodtak. Ma például, a főbkek között e sorok irásakor is, azzal terrorizálják a szegény embert, hogy erőszakkal kivesarják szájából az utolsó falatot. Kifosztogatják utolsó filléréből. S a gyávák most is a legborzasztóbb alapossággal kiszemelték a legkedvezőbb időt. Közlednek a karácsonyi szent ünnepek, a mikor a földhöz ragadt szegény proletár is szeretne egy pár jó falatot venni ehhez családjának, mely egy egész hosszú esztendőn keresztül éhezett.

Iszonyú szabatos számítás!

A fiumei halaskofák ma egyszerre felesapták a rák kilójának az árát két forintra. Nyolczvan krajczaron alul, ehétó halat nem lehet kapni. Pedig van annyi, hogy a felét akár ingyen elosztogathatnák a koldusok között. Mert nem igaz az sem, hogy Fiumében a koldús ismeretlen. A bűnös nagyzás dobosain kívül csak azok hírszertelik ezt is, a kik az ételmaradé-

A „Fiume“ tárczaja

Kis hija, hogy kritikus nem lettem.

A „Fiume“ eredeti tárczaja —
írta: Mikszáth Kálmán.

A jó isten tudja, mire van nekem tehetségem. Annyi bizonyos, hogy ez a cím fucsanak látszik az olvasó előtt: „kis hija, hogy kritikus nem lettem.“ Mintha a zerge mondaná magáról: „Majdnem jager lett belőlem.“

De olyan az élet, ezer furesaság szövi át. S kivált az újságró, mint háborus időben a katoná, egy egész évre való élményen esik keresztül minden nap.

Vagy kilenc éve lehet, hogy a „Pesti Hírlap“ ba dolgozom. Ah, hogy tavarróppent az a nap, mikor először ültem mestani asztalomhoz s a szerkesztő rám nézett hidegen, közömbösen: „Hát üre mit bizzak? Próbálkozzék meg a hírvattal!“ Nem volt bennem valami nagy bizalma. Akkor még fiatalok voltunk én is, a lap is. Pláne a lap, egészen a gyermekéveit élte, épen akkor ment át a

kot is sajnálják az ajtóikon bekopogató szerencsétlenektől.

Ugyan, milyen hangon szólhatnánk érdemlegesen ehhez a lelketlen kufársághoz?

Hát az Úr Isten csak ennek a pár üresefejű, szivtelen kofának a kedvéért teremtett az Adriába halakat?

Még sem akad szép szó, vagy bot, mely egy szikra méltányosságra, becsületre megtanítaná ezeket a „derék“ magyar állampolgárokat?

Ezzel a lelketlenséggel haláljuk meg ezek az — emberek Magyarországnak üteláldozásra valló jóságát, kifoghatlan apai szeretetét?

Hissen hazánk mitőlünk, a saját „édes gyermekeitől“ vonja meg azt a sok jó falatot, a melylyel aránylag jó sorsban élő „fogadott“ gyermekeinek kedveskedni szokott!..

Nem sajnáljuk, de megmondjuk. Ez a köszönet érte?

Megtűrhetik azt tovább szeretett Fiuménk illetékes hatóságai, hogy ezek a sem istent, sem embert nem ismerő kucepek eladásuk a szegény ember egyetlen párnáját s az utolsó rongyát, hogy a karácsonyi szent ünnepek alkalmával, vehessen az árán egy falat húst, hogy nélkülöző családjá, egyik tag a másik után, ne hulljon el éhen.

E tárgyban kellett volna intézkednie a tanácsnak már nagyon régen ez előtt s legközelebb azon

fogzáson, a eskő fogai elhulltak s ujak nőtek helyette.

Kilenc év sok idő egy ember életében, de hát még egy lapéban! Több mint száz kötet barnállik a polcokon, a miket mind mi írunk össze! Istenem, mennyi tenger betű! S e tengerben mennyi esemény eltemetve!..

Ha ugy delatánonként néha ualomból lapozgatok bennök, hogy elítáru a mult, aranyos porral behintve. Csak kilenc esztendőről van szó s mégis mintha már a mult század elavult pergamentjei között turkálnék. Minden lapról emlékezetembe villan valami — apró diadalog, apró örömek, apró keserőségek. Aprók, de igaziak.

Most bent ülök a parlamentben (mert az ócska nagy iróasztal, a mely mellé kilenc év előtt telepedtem, oda is elvitt engem), de az országot rázkodtató politikai viharokra vissza nem tudok gondolni oly borzongva, mint a mi bárány-felhőkünkre.

Ah, milyen rettenetes nap volt az, mikor a Glycy Kálmán halálát hoztuk szép kövér betűkkel, meleg hangu nekörölggal. Kitétt magáért a reporter, kivált stylaris szempontból; az egész köz-

az utóbbi ülésen, mely a városatyáknak „törvényes számban“ való megjelenésük miatt, valahára mégis határozatképességre tudott felforgódni. A kutyák elleni óvintézkedések nem voltak oly sietősek, mégis kizárólag e halhatatlanságra aspiráló tárgyba merültek el a mult héten is.

Pedig a kutyák harapása nem oly veszedelmes, mint a kofák és hentesek önkényesen összeállított árjegyzéke. Az utóbbi harapás mélyebben behat a szegény ember intoába.

Az a Megváltó, kinek bőleseje előtt holnapután mindnyájan, még ezek a lelketlen kufárok is tarka érzésektől megdobbannszízzel, nyelvünk inádságot rebegetve, letérdepelünk, — óh, az a Megváltó nem így tanította nekünk a szeretet vallását!

Vagy igaz! lovagiasabb, charmantabb lett volna, hogyha erről az átokról, mely Fiumében a szegény embert, de legfőkép a valaha jához is szokott magyar hátrálnoki kart sújtja, — nem ejtettünk volna ki most sem egy árva hangot sem, hanem azt színelve, mintha egy esőppet sem éreznénk meg ezt a méregdrágaságot, — a jóllakottaknak szépelegve, üres gyomorral mosolyognánk és ezt a tarthatlan állapotot, csak ignorálnánk tovább.

Nemde a melyikünknek nem telik halra meg rákra, az egyék a száraz kenyere mellé bűjtös bablevest!

leménynek csak az az egy baja volt, hogy az öreg Glycy maga is elolvasta jó egészségben. Levérten, szemlesítve jártnak az utcákon. Maga a „gyilkos“ reporter — hetekig nem mert mutatkozni.

De bezzeg megdobb szivem a kevélységtől, ha egy-egy olyan közleményre fordítok, a hol „mi“ hoztuk az első értesítést. Sok van olyan, Tarkán mosolyog le az elárgult papírról. Ni, ni, ez meg itt egy cikk még a szegény Kajakaj Gyula tollából.

O vezeté a közzgazdasági rovatot. Jászivű, becsületes fia volt, de én mindig azzal hozsantottam, hogy rossz nemzetgazda. Erről tolyt az örökös disputa. Gyenge testalkatába belekötött valami nyavalya és elvitte. Derék jó öregünk (mert „jó öreg“ nek hittük) szépen elaludott örökre, egy tavaszi hónapnak épen az utolsó napján.

Persze, hogy én ezt is felhazsántam argumentumnak:

— Hát nem mondtam mindég, hogy nem spekulatív szellem. Ha még huszonegy óráig húzza a betegségét, fölvehette volna a jövő havi fizetését is.

Vig atmosphaera van a redakeiókban.

Nemesebb lett volna ez az eljárás? Vajjon önmagunkat s a miünket csalmi nem bfin; csak a conventionalis „udvariasság“ és „kölcsonös simaság“ legvezgetése lenne nekünk szabad?

Ilyen áron nem leszünk önámítók, hypokraták. Gyermekeinket és hazánk jóhiszeműségét esaljuk meg, ha túszagos szegénységünket, nagy nélkülözéseinket elhallgatva, uraknak akarunk látszani, pedig olyan szolgálk vagyunk csak, a kik minden keresményüket kenyérré adják s a jó hús-falatok sátoros-ünnepek alkalmával sem igen kerülnek asztalaink a.

Vagy nem így van? Czáfolyának meg azok, kik *„Potemkin“* „festett“ falával akarnak ámítani!

Szerethetjük mi azért, szeretjük is Fiumét s annak minden egyes jóravaló lakosát és intézményét, sőt ép akkor szeretjük legszíntébben, ha rámutatunk kisebb-nagyobb bűfáere s egyszersmind nem titkoljuk el a sebeket sem, melyeket az a szép város, minden magyar-nak szemévilága, — bizonyára akaratlanul s nagyrészen önlíháján kívül, a szegény emberek testén ítni szokott.

Consuli jelentések.

Oroszország. (Az odessai főconsul 1889. október havi jelentésének kivonata). Az osztrák-magyar lobogó alatt behozott árak súlya 23,252 métermaszt tett.

Ott még a halált is kifigurázzak. Nem is jár az oda gyakorta. Hogy a láng-lekű költőért: Reviczky Gyú áért mégis bekopogtatott az idén, talán az az oka, mert ő maga véltig hívogatta a verseiben. Nem jó a halálnak udvarolni.

Az öskorban, t. i. a legrégibb évfolyamokban furesa dolgokat látna a mai olvasó. Képeket.

Képeket e hatalmas lapban, mely ma az egész országot előzöni s a legkiválóbb intelligencia székségeit elégit ki. Hja, fiatal korában Deák Ferenc is verebekt fogdosott!..

Ugy van, képekkel jelentünk meg, minden héten kettő jött s ezeknek az én barátom Pulszky Károly volt a mesterük. Ő válogatta ki s írta hozzájuk a szöveget.

Egyszer a Hogarth választási képei jelentek meg. Egy egész cyklus; eleven mozgalmas csoportok, tömérdek-alakkal. Pulszky Károlynak egy delután el kellett sürgösen mennie a redakeióból, rámbizta a Hogarth képet.

— Ird meg, kérlek helyettem.

— Nem értek én fiam a képekhez, a mikben te olyan nagy szakértő vagy.

— Ejh, írj, amit akarsz. Néhány

Jelentékenyebb behozatali cikkek a következők: fém- és vasárúk, mezőgazdasági gépek és gép részek, szt. János kenyér, pamut, dió, fűszerek és gyógyszerészárúk, asványvizek, füge, köles, tűzélőfa, cement, dolmány, szőlő, kávé, olaj és olajbogyó, üvegárúk, butorok.

Az osztrák-magyar lobogó alatt kivitt árúk súlya 96.740 méterházasít telt.

A legfontosabb kiviteli cikkek a következők voltak: búza, tengeri, árpa, borsó, hal, szesz, cinkor, pamut, nyers bőrök, belek, liszt, ökrök, juk.

Svjéc. (A zürichi consul 1889. október havi jelentésének kivonata.) Az idei bortermés a legjobb fekvésű szőlőkben is felette különböző volt a mennyiség tekintetében a közepes termésénél maradt. Jömjönőségű bor csak helyenkint termelt, az új bor minősége átlag közepes és azon aluli. Az árak magasak (hektoliterekint 80-90 frank), ennek következtében a magyar borok behozatala emelkedőben van.

Gyümölcs kevés termelt és drága; monarchiánkból már jelentékenyebb mennyiség hozatik be; egy métezma alma ára 25 frk; mustkészítésre való gyümölcs ára 12-15 frk.

A veszteglési intézkedések következtében a marha-behozatal monarchiánkból fennakadást szenvedett; a svájci piacokon azonban az üzlet igen élénk; különösen a bulci vásár (Freiburg cantonban) kitűnően sikerült. Az átlagárak a következők voltak: közönséges tenyészállatok 500-600, jobb fajta darabja 800-1.100 frank.

A gabonázlet e hóban sem vált élénkebbé. A rohrschlachi rakktárban október hó 31-ikén következő árak jegyzettek (métermázásankint):

tiszavidéki búza, elsőminőségű, tavaly	23 ⁰⁰ —24 ⁰⁰ fr.
magyar búza, első minőségű idei termés	23 ⁰⁰ —23 ⁵⁰ „
magyar zab	19 ⁰⁰ —19 ⁵⁰ „
csehországi zab	18 ⁰⁰ —19 ⁰⁰ „
magyar serfőző árpa	22—24 „

Iránzat: búza csendes; zab keresett; árak emelkedőben, tengeri változatlan. Mután a sajtózet még mindig élénk volt, a téli tej métermázásának ára 40-80 centimmal emelkedett.

Az állati emékek árai jelenleg általában emelkedőben vannak. Dagmerellenben (Luzern cantonban) rizshaltóló gyár s Bielben (Bern cantonban) acéltollgyár állították fel, az előbbi a második, az utóbbi az első a maga nemében Svjéc területén.

Az amerikai Egyesült-Államok termése és a pénzpiac helyzete 1889. évben.

(A chicagói consul jelentése alapján.)

Az amerikai Egyesült-Államok mezőgazdasági statisztikai osztályának főnöke nagy meglepetést idézett elő egy a legújabbban megjelent „American Agriculturalist” című művével; ugyanis constatálja, hogy az amerikai Egyesült-Államok idei búzatermés-eredménye az országok különböző részeiből beérkezett jelentések szerint kedvezőtlenebb, mint azt eleintén hitték; a termés 485 millió wchester bushelnek = 170 millió hektoliternek felel meg, ha t. i. a búza minőségileg súlyosabb, vagyis kedvezőbb lenne, de mint ahogy átlagban csak is 56 fontot tesz ki, egy bushel búzára pedig a rendes körülmények között 60 font számítatik, a felel mennyiségből még mintegy 15 millió bushel = 5¹/₂ millió hektoliter leszámítandó. A bevetett búzaterület megközelítette a 38 millió acrest. E számok nagyon jelentékenyen csökkentik ama becsléseket, melyek még a legutolsó időben is irányul szolgáltak a érvényben is állottak; általában azon véleményen voltak mindenfelé, hogy 520-530 millió bushel búza termelt és ime kitűnt, hogy mennyi volt a tényleges eredmény. Ily fordulat, gondolhatni, hogy érzékenyen érintette a kereskedőket s mindazokat egyaránt, a kik a jó termésben oly erősen bíztak.

Ha már most ezekkel szemben tekintjük, hogy az amerikai Egyesült-Államok búzaszükséglete évenként fogyasztás, vetőmíg és egyéb (készlet) ezimen legalább 350 millió bushelre rug. akkor az egész idei termésből legfeljebb 120 millió bushel maradhat exportra, vagyis nem sokkal több, mint tavaly, mely időben az összes kivitel 100 millió bushelre emelkedett. A tengeri-termes sikerültnek mondható, mert az eredmény valószínűleg a 2 milliárd bushelen nem lesz alul és dacára azon körülménynek, hogy az időjárás a tengeri-terés előtt jóval előbb már kedvezőtlen, tehát esős is volt, minőségileg sem igen esik kifogás alá. Árpa és zab minőségileg és mennyiségileg is jó eredménnyel fizetett. Más mezei terményekből is kielégítő eredményt lehet constatálni, csupán a burgonya-termény nem felelt meg a várakozásnak a keleti államokban, továbbá Ohioában és Nyugat-Virginiaiban — hosszantartó esőzések, — Michiganban és más nyugati államokban pedig hosszantartó szárazság következtében, ennek kapcsán bizonyosra vehető, hogy már kora tavasszal Skóciából, Hollandiából és Németországból jelentékeny burgonya-bevitelre van kilátás. Gyapotból általában véve csaknem mindenütt jó, sőt itt-ott gazdag termést remélnek. Az üzleti viszonyok általában véve

kedvezően alakulnak minden árucikk-nél; csupán a pénzforgalomban nem mutatkozik nagyobb élénkség, mert pénz épen csak annyi van, hogy „eleendő” a kereskedelemben a forgalom közvetítésére.

Különböféle hírek.

Boldog ünneplést kívánunk a közölgő karácsonyi ünnepek alkalmával lapunk minden olvasójának és igaz barátjának!

Személyi hírek. Gróf Andrássy Gyula tegnapelőtt nejevel és Gyula fiával Voloscsba megérkezett. — Gróf Zichy Ferenc, kir. főtanácsos, kormányzóknak élecsatya, szerdán a déli vonattal Fiuméba érkezett. — Arisugawa japán császári herceg kíséretével együtt az Európa-szállóhadban megszállt. — Sternack tengeri akademiát meglátogatta. Este a „Greif”-on Polába ment, a nagy hajóraj-szemlére.

Kinevezés. A király József főherceghez, mint a honvédség főparancsnokához, Forinyák Gyula altábornagyot, a IV. honvédkörlet parancsnokát nevezte ki.

Exequatur. A király Berneth József osztrák állampolgárnak az argentinai köztársaság részéről Triest székelyhelyre neki adományozott tiszteletbeli alkonzuli állás elfogadhatóságát megengedte és erre vonatkozó kinevezési okmányához a legmagasb exequaturt megadta.

Mária-Dorothea főherceg kisasszonya a múlt héten nyitá meg Budapestén a tanítónők otthonát. Az ünnepély fényét emelte *Klotild* főhercegnő és *Margit* főhercegnő kisasszony jelenléte, kik a legszeretelméltóbb egyszerűséggel foglalkoztak a közönség között s fesztelen, keresztettségű ment modorokkal mindenkit elragadtak. Mután a 12. kényelemmel berendezett szobát s a többi helyiségeket megtekintették, örömeiket fejezve ki a látottak felett, távoztak.

A tengerészeti hatóság köréből. Mint a „Tagbl.” értesül, Hajnal Antal, országos középítészeti felügyelő a jövő évi január 1-vel át fogja venni a tengerészeti hatóság technikai osztályának vezetését.

A Casino hangversenyét, melylyel a múlt héten a pompásnál pompásabbnak, de aligha kedélyesnek ígérkező mulatságok befejeződtek, sorát megnyitották, — még a jelen voltak is sikerültek, vagy megfelelőbb kifejezést használva, lényesnek mondják. B zongyára legérdekesebb s demokrata felfogás szerint is legtöbbit ért az estélyben Mayer Emilie és Ernestin urhölgyek zongorajátéka, Gábara E. kísérte és Dubravecik művészies hegedűjátéka. Némelyeket, habár nem is közvetlen a Casino-estélyi parketjáról, csak a „kakasok kikukucskulása” emlékeztetett közönséges földi halandóságokra.

Nincs semmi új a nap alatt. Tehát az a hír sem új, hogy újévtől fogva legalább másfél tucat új szelleme támad életre s ezek halálmadarak módjáról eljártanak majd a vén „Bilancia” háza tájékára. Ettől az újmóli özönvittől tehát csak az imént nevezett anyóka fél, mint ördög a szentelt víztől, mert hejh, még a legmakacsabb abszolut kormány sem élhet örökké, bebizonyosodván azon özönvíz előttről reánk maradt arany közmondás:

„Nichts dauert ewig.
„Dar schönste..... wrd schübig.
Albunk hát élbe a Fiumában és Polában (s mondjuk: Rucezaháton) megjelenendő „Marine-Zeitung”-nak.

Hangverseny. Szabó testvérek, a fővárosunkban e gyönyösen ismert cittera- és árión-hegedű művészek kedden tartották meg a Deák vendéglő helyiségében, — nem nagy, de díszes közönség jelenlétében — az első hangversenyüket. Mondhatjuk, hogy Szabó Béla úr remekül kezeli mindkét hangszert és valóban megérdemelte azon kitüntetést, melyben a közönség részeseit. Játék tisztá, correct és nagy zenei képzettségre mutat.

A hangszerek, — mint azt a programmon olvassuk, saját találmányuk. Az árión hegedű, hasonlít a hegedűhöz, de nagyobb ennél és 5 rézhúja van, melyek ötöd hangközökben vannak felhangolva.

Az általuk feltalált zongora cittera hangja teljesen megegyez az általános ismert citterának sentimentalismusra hajló hangjával.

Mint amikor érdem s ismételtlen meghaladni, annál is inkább mert Szabó testvérek művészen kezelek.

Második hangversenyüket szerdán, már sokkal nagyobb közönség jelenlétében tartották meg. Tegnap Albazóban léptek fel a Stefana-szállóban, hol szintén nagy elismerésben részesültek a művészek a kik — mint fölül halljuk, — mielőtt Olaszország s onnan a walesi herceg látogatására indulnának, még előbb József főherceg magas családja előtt is ohtajták bemutatni saját találmányú hangszereiket s valóban tökéletes technikáról tanuskedő játékaikat.

Bosco. Bukóciában a régi fantaszta világ; mostanában még azt sem hisszük, a mit két szemünk világalvól s esetleg kettős pápaszemünkön át látunk és észszeszafogdoshatunk; a mi képtelenségnek tetszik, még abban sem látunk boszorkányságot s ez annak az anyagelvi jelenégek is az oka, hogy az a Bosco, kinek a nevét, vagy mondjuk: az öreg-ajját (mert most az átörökletes korszakban az egyenre) mindenütt kegyelettel emlegetik, a hol a mysticismus mécsese pislog, — a múlt héten üres ház előtt búvószkedett.

sort. Valami se hideget, se meleget. A szövegnek meg kell lennie.

Szétcsaptam a begömbölyített kartont a fél kezemmel s amit lakus szemekkel egy pillanatra láthattam a képen, leírtam ilyen formán: „Választók jönnek a falvakból, a kiket az uton elfognak a kortesek s vizzik a kocsmákba, a hol különböző pártok tanyái vannak. Az „Oroszlány” kocsmá kapujánál a szobaleány áll s olvassa a napi, vagy talán inkább az éjjeli bevételeit. A háttérben az elmaradhatatlan katona udvarló kacsingát rá s nyújtja feléje a kezét stb.”

Reggelre így jelent meg a képszőveg. Bezzeg nagy haraggal esőtetett fel Pulszky Károly.

Hol jártál iskolába? — kérdé zordanon, szemelényőn.

Rima-Szombatban, Selmechányán. De mit kérdezed?

Nem a Brockhaus Lexicon s árnára, ne félj. Csak azt akartam megtudni, hogy hol nevelik olyan rosszul a fiataliságot.

Mi bajod? Nem értelek.

Kompromittáltál, szerencsétlen! Bolondokat írtál a képről.

— Hiszen mondtam, kérlek, hogy nem értek hozzá.

— De ki hitte volna a tudáshány ilyen rettenete: mérékét! Botrány! A közönség nekem fogja tulajdonítani az egész sületlenséget, mert névtelenül jelent meg s a többieket én írtam.

— Bele nem halsz te abba!

Mind nagyobb-nagyobb dühbe jött az én tisztelt barátom, csapkodott a kéziratokkal és hadonászott a kezeivel. — Nem szobalány az, te balek, hanem Anglia alakja, ki a pénzt olvassa, a mibe a választatások kerülnek. De neked persze fogalmad sincs az allegóriákról. Nem baka az. (Oh mingyárt megpukkadok mérgemben), nem katona az, hanem a római pápa a fiarál fején, a ki Anglia felé nyújtja kezét.

Nemsokára feljött az öreg Pulszky Ferenc is, akinek elpanaszoltuk a nagy lapsust. Az öreg ur közömbösen mondá: — Tanulatlan mester, kész hóhér. Minek biztatók rá a dolgot, ugy kell nektek.

Ezalatt apródonként az én vérem is felforrt s inkább kötekedési szándékból odakiáltottam:

— De hátha ugy van a dolog, a hogy én leírtam?

Gunyos nevetés támadt erre. Károly azonban még mérgesebb lett s nyomban szalasztá a szolgát a muzeumba angol és német Hogarth magyarázatokért.

Egy óra múlva jött meg Samu egy nagy nyaláb könyvvel.

— Hollá! Ide velök, ide velök!

Felült az egyiket, mely még Hogarth életében jelent meg, elkezdik olvasni hangosan. Hát egyszer csak elült a Károly hangja. Mi ez itt? Meg van ez bolondulva?

Hát bizony az egykoru magyarázó is szobalánynak látta Anglia alakját és angol granátosnak a római pápa ő szent-ségét.

Nosza, hol a másék könyv? De a másék, harmadik és mindenik szakmunka csak azt erősítette meg, amit én leírtam.

Hallgatagon néztek egymásra a Pulszkyak.

Areomat előntötte a „diadal” derüje s kevélyen lépkedtem a Pulszkyak felé, gonosz maliciával érintve Károly vállát és dolyfús önérvézzel vetve oda:

— Okos familia vagytok ti Károsi-

kám, — de a képekhez csak én értek.

Károlyban volt annyi szellem és taktika, hogy ő is elnevette magát és sohasem haragudott többé e „felülkerekedésért”, a mely végre is nem erősít meg egyebet, mint azt, hogy a vak tyúk is talál néha buzaszemet. Sőt egypárszor azóta megtette velem azt a tréfát, hogy mint képtár-igazgató tanácsot kért tőlem képek dolgában.

Kedves, bohókás idők voltak ezek. A redakció a gyóztos részére állt s erőnek erejével engem akartak küldözni a képtárlatokra műkritikusnak.

A szerkesztő így szólott jóakaratu hangon:

— Végre megtaláltuk benne, hogy mire van talentuma. Az igaz, hogy sokáig kerestük.

Végre már magam is bele kezdtem nyugodni, hogy mint „piktör-ölő” futom meg újságírói pályámat, midőn megbetegedett az én tisztelt barátom Tórs Kálmán, a ki kedves élelnek leírásokat hozott naponkint az „Országházból”. Ez volt lapunkban a safrány.

Egy napon csak nekem esik Légrády Károly:

— Tudod mit gondoltam? Bemehet-

Club Alpino Fiumano. Ma egy hete a Club alpino, dr. Dall' Asta elnöke...

A Pesti Hírlap, melynek egyik szerkesztőjétől, Mikszáth Kálmán orsz. képviselőtől, mai számunk tárcát közöl...

A m. kir. államvasutak FIUMEI állomásán létesítendő elevátor előállítására...

A tervek, a költségvetés, szerződési tervezet és a munkák végrehajtásához köztölt feltevések...

Az ajánlatok legkésőbb 1890. évi január 9-én déli 12 órakor nyújtandók...

Minden ajánlat bélyegzővel, lepecsételve és a következő felirattal ellátva nyújtandó:

A 2000, az az kettő ezer o. e. fit. bányatérpénz vagy készpénzben vagy állami letételekre...

Ertékpapírok a napi árfolyam 90 százalékkal, de legfeljebb névértékig fognak számítani.

Ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Posta útján beküldendő ajánlatok és bányatérpénz térli vevény mellett adandók fel.

Távirati uton tett vagy elkérve érkezett ajánlatok nem fogadtnak el.

nél ma a házba s megimád Tors helyett a karcolatot.

Furcsa ötleteid vannak. Érték is én ahhoz!

Próbáld meg!

Addig nógatott ö-ztrékelt, hogy megtettem az ő kedvéért, míg nem aztán apródonként ott rekedtem, hozzácsoktam a karzathoz, hová most a földszintről is szeretettel nézek fel mindennap.

Ami a huszárnak a szeretője, lova és mundaája együttvéve, az nekünk a lap. A fűszek, ahol csipogni kezdünk, ahol a szárnyunk megfőtt. Meleg az és puha is, bár kietlennek gondolna a közőmbös szemlélő.

Ime, ez annak hű históriája, hogy műkritikák helyett a karcolatírásba bonyolódtam. Pedig egy hajszál hiba volt már, hogy nem lettem tudóssá a Hogarth-képek révén.

No de nem panaszkodom, így is elég jól ütött ki. A t. Házzól írt tudó-

Kereskedelmi hírek.

Fiume és Velence között közlekedő gőzhajózási vállalat f. évi okt. havában a következő forgalmat tünteti fel:

Velenceből Fiumába behozott: Táblaolaj 2,499 kg., makaroni 45, sardella beszóva 8,455, sajt 279, vasszerpenyő 136, szárított bőr 2,587, üres hordó 6,100, söpű 1,300 póp 100, kötőzködési tárgyak 1,500, könyvek 7,982, üres zsákok 1,539, bőrök beszóva 23,226, ricinusolaj 740, rizs 20,000, szappan 7,982, kender 17,305 bőrű 936, gyékény 3,500, pamutfonal 277, conservék 11, beszózott halak 350.

Fiumából Velencebe kivitt: Cserk.vonat 7,277 kg., táblaolaj 8,160 puhafa 16,000, búza 71,369 bikkfadeszka 10,533 hajlítót feburorok 3,342 juttatvány 14,435 uniom 2,000, sajt 2,681, keményítő 6,175, árpa 65,519 butor 3 1/2, hordó donga 280, üres zsákok 1,182, szesz 9,412, cinkfehér 7,700, bors 7,650, tamarindák 13,123, disznósőr 2,721, eny 1,092, aszalt szilva 20,000, sör 2,700, ásványvíz 10,000, burgonya 1,300 bor 130.

Az osztrák-magyar Lloyd f. évi október hóban 156,259 utamérföld mellett 832,965 frotot vett be, 13,110 frottal kevesebbet, mint tavaly ugyanazon időben 156,786 utamérföld mellett. A társaság a folyó év elejétől október hó végéig összesen 6,673,341 frotot vett be, azaz 384,397 frottal többet, mint a múlt év megfelelő időszakában.

Elégett tengeri hajó. Az Angolország-hól vitorlázó Santiago nevű hajó nem messze Newyorktól elégett. A hajón 2000 bál gyapot, 189 ökor s a hajó személyzetén kívül még négy utas volt.

Az ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Ne csüggedjétek! Sok ember azért pusztul el, mert elcsügged, ha szomora és szerencsétlen helyzetbe jut s csendesen átengedi magát sorsának.

Ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Posta útján beküldendő ajánlatok és bányatérpénz térli vevény mellett adandók fel.

Távirati uton tett vagy elkérve érkezett ajánlatok nem fogadtnak el.

A közönség köréből.

A „magyar korona gyöngye” és a cserebogár, mint házagptóló élvezeti czikk.

Fiume, 1889. decz. 19.

T. Szerkesztő Ur! Mióta 650 fnt. fizetéssel és 5 nevelten, de növényben levő éhes magzattal megtartottam ünneppélyes bevonuláson...

En bizony nem emlékeztem már rá. De az sohase megy ki többé az eszem-ből, hogy voltaképpen mennyit ér nekünk az a titulus: „ismert nevű írók.”

Az alábbi leírás világosan mutatja, mennyire lehetséges a megmontés gyakran még az útolás pillanatban is.

Alfölrött két évvel ezelőtt gyomor-, vese- és májban szenvedtem s kétszer évenként nagy fájdalommal ágyban fekvő beteg voltam. Az orvos, a ki gyógykezelt, nem tudott magára segíteni s kijelentette, hogy „kövem” van.

Ajánlóm ezt a gyógyszer-t leghatározottabban minden beteg embernek.

Pehery, Solhan mellett Csobországbau. Egy palack ára 2 fnt. Kapható az ismert gyógyszer-tárakban.

A magyar kir. államvasutak FIUME állomásán létesítendő elevátor előállítására a külön kiadás tárgyát képező vas munka és gépészeti berendezés...

Az ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Ezen építkezés tárgyában teendő ajánlatok legkésőbb 1890. január hó 8-án déli 12 órakor nyújtandók...

Minden ajánlat bélyegzővel, lepecsételve és a tárgyhoz képest a következő felirattal ellátva nyújtandó be.

Ajánlat a magyar kir. államvasutak Fiume állomásán létesítendő elevátor előállítására szükséges építési munkálatok tárgyában.

Az 5000 forintnyi bányatérpénz vagy készpénzben vagy állami letételekre alkalmas érték papirokban legkésőbb az ajánlati tárgyalást megelőző napon, vagyis 1890. január hó 7-én déli 12 órakor teendő fel a magyar kir. államvasutak főpénztárában.

Erték papírok a napi árfolyam 90 százalékkal, de legfeljebb névértékig fognak számítani.

Ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Posta útján beküldendő ajánlatok és bányatérpénz térli vevény mellett adandók fel.

Távirati uton tett vagy elkérve érkezett ajánlatok nem fogadtnak el.

A közönség köréből.

A „magyar korona gyöngye” és a cserebogár, mint házagptóló élvezeti czikk.

Fiume, 1889. decz. 19.

T. Szerkesztő Ur! Mióta 650 fnt. fizetéssel és 5 nevelten, de növényben levő éhes magzattal megtartottam ünneppélyes bevonuláson...

En bizony nem emlékeztem már rá. De az sohase megy ki többé az eszem-ből, hogy voltaképpen mennyit ér nekünk az a titulus: „ismert nevű írók.”

familiaa csak madártávlatból fűrődhetik, de mostoha sorsra jutott fogaink csak koppannak a hűstől: bánat borul magyar hivatalnoki büszkeségemre s majd böszédülök a legádázabb nihilista böszeséget fertőzőbe.

Akkor se mondta a valót az a jölelkű, de - fájdalom - csak a minap nyugalmára vonult méltóságos ur, mikor misio - utamra leküldte e keneteljes szózatallal bocsátott el, kezeit áldásra emelve: - „Irgytem a dolgot ösenem. Fiumében 2-3 krajczárért akkora halakat ehetik, mint a léhszáram!”

Ezen építkezés tárgyában teendő ajánlatok legkésőbb 1890. január hó 8-án déli 12 órakor nyújtandók...

Minden ajánlat bélyegzővel, lepecsételve és a tárgyhoz képest a következő felirattal ellátva nyújtandó be.

Ajánlat a magyar kir. államvasutak Fiume állomásán létesítendő elevátor előállítására szükséges építési munkálatok tárgyában.

Az 5000 forintnyi bányatérpénz vagy készpénzben vagy állami letételekre alkalmas érték papirokban legkésőbb az ajánlati tárgyalást megelőző napon, vagyis 1890. január hó 7-én déli 12 órakor teendő fel a magyar kir. államvasutak főpénztárában.

Erték papírok a napi árfolyam 90 százalékkal, de legfeljebb névértékig fognak számítani.

Ajánlatok elfogadása és a kivittel való megbízás esetére kijelentendő a vállalkozók részéről az ajánlatokban, hogy beleegyeznek...

Posta útján beküldendő ajánlatok és bányatérpénz térli vevény mellett adandók fel.

Távirati uton tett vagy elkérve érkezett ajánlatok nem fogadtnak el.

A közönség köréből.

A „magyar korona gyöngye” és a cserebogár, mint házagptóló élvezeti czikk.

Fiume, 1888. decz. 20.

Egy apa, kinek nincs száz ezer forintja.

Szerkesztői üzenetek.

H-y. Boesandt a czimszalgon elkövetett sajtóhibáért megessik az betudható helyen is, kivált annak, mert a mi szerzőim jobban tudnak szanszkritul, mint magyarul.

Felelős szerkesztő: Mócs Zsigmond. Társ-szerkesztő: Cs. Papp József.

